

Ἄριθμός 391

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Τροποποιητικοὶ Κανονισμοὶ Συντάξεων

Οἱ Κανονισμοὶ Συντάξεων τοῦ Συμβουλίου, δημοσιευθέντες εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Δημοκρατίας, Παράρτημα Τρίτον, Ἄρ. 528 τῆς 13/10/1966, Ἄρ. δημοσιεύσεως 737, τροποποιούνται ὡς ἀκολουθῶς :

1. Οἱ Κανονισμοὶ τροποποιούνται διὰ τῆς ἐνθέσεως μεταξύ τῆς ἐπικεφαλίδος «Κανονισμοὶ Συντάξεων» καὶ τοῦ Κανονισμοῦ 1 τῆς ἐπικεφαλίδος «Μέρος Ι».

2. Ὁ Κανονισμὸς 1 τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐξ αὐτοῦ διαγραφῆς τῆς λέξεως «Διευθυντής».

3. Οἱ Κανονισμοὶ τροποποιούνται διὰ τῆς ἐνθέσεως μεταξύ τοῦ Κανονισμοῦ 1 καὶ τοῦ Κανονισμοῦ 2 τῶν ἀκολουθῶν Κανονισμῶν 1Α καὶ 1Β :

«1Α. Εἰς τοὺς ἀκολουθῶντες ὑπαλλήλους, οἱ ὅποιοι μετετέθησαν ἐκ τοῦ Δήμου Ἀμμοχώστου, παραχωρεῖται εἰδικῶς δικαίωμα συντάξεως ἐπὶ τῇ ἀφυπηρητήσῃ των :

Ναίμ Κουλουμσέρ

Δανιήλ Ἰωάννου

Ἀχμέτ Ἰμπραχὴμ

Ἀνδρέαν Στυλιανοῦ

Παῦλον Παντελῆ

Πιερὴν Ἀδάμου

1Β. Ἐπίσης εἰς τὸν ἤδη ἀφυπηρητήσαντα Χριστόδουλον Μιχαηλίδην ὁ ὅποιος μετετέθη ἐκ τοῦ Δήμου Ἀμμοχώστου παραχωρεῖται εἰδικῶς δικαίωμα συντάξεως μὲ ἀναδρομικὴν ἰσχὺν ἀπὸ 5/8/1955».

4. Ὁ Κανονισμὸς 2 τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς :

(α) διὰ τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ (1) αὐτοῦ ἀντικαταστάσεως τῶν λέξεων «ἐνὸς ἑξακοσιοστοῦ» διὰ τῶν λέξεων «ἐνὸς ἑξακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ»·

(β) διὰ τῆς διαγραφῆς τῆς παραγράφου (10) αὐτοῦ.

5. Οἱ Κανονισμοὶ τροποποιούνται διὰ τῆς ἐνθέσεως μεταξύ τοῦ Κανονισμοῦ 4 καὶ τοῦ Κανονισμοῦ 5 τοῦ ἀκολουθῶντος Κανονισμοῦ 4Α :

«4Α.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὅταν ὑπάλληλος ἀποθάνῃ συνεπεῖα τραύματος τὸ ὅποιον ὑπέστη—

(α) ἐν τῇ ἐνεργῶ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ· καὶ

(β) ἄνευ ἰδικῆς του ἀμελείας· καὶ

(γ) λόγῳ περιστάσεων αἱ ὅποια δύνανται εἰδικῶς νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν φύσιν τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ, ἐνῶ διετέλει ἐν ὑπηρεσίᾳ,

τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ, ἐπιπροσθέτως πρὸς τὸ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 4 τυχὸν χορηγηθὲν εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ φιλοδώρημα—

(i) ἐάν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλίπῃ χήραν, σύνταξιν εἰς αὐτὴν ἐφ' ὅσον παραμένῃ ἀνύπανδρος ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ δέκα ἑξηκοστὰ τοῦ μισθοῦ του κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ὑπέστη τὸ τραῦμα·

- (ii) εάν ο άποθανών υπάλληλος καταλίπη χήραν εις την όποιαν χορηγείται σύνταξις δυνάμει τής προηγουμένης παραγράφου και τέκνον ή τέκνα, σύνταξιν δι' έκαστον έκ ποσοϋ μη υπερβαίνοντος τό εν έκτον τής υπό τής προηγουμένης υποπαραγράφου καθοριζομένης συντάξεως·
- (iii) εάν ο άποθανών υπάλληλος καταλίπη τέκνον ή τέκνα, αλλά δέν καταλίπη χήραν ή δέν χορηγείται σύνταξις εις την χήραν, σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον έκ ποσοϋ διπλασίου του υπό τής προηγουμένης υποπαραγράφου καθοριζομένου·
- (iv) εάν ο άποθανών υπάλληλος καταλίπη τέκνον ή τέκνα και χήραν εις την όποιαν χορηγείται σύνταξις δυνάμει τής υποπαραγράφου (i) τής παρούσης παραγράφου και ή χήρα άκολούθως άποθάνη, σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον από τής ήμερομηνίας του θανάτου τής χήρας έκ ποσοϋ διπλασίου του υπό τής υποπαραγράφου (ii) τής παρούσης παραγράφου καθοριζομένου·
- (v) εάν ο άποθανών υπάλληλος δέν καταλίπη χήραν, ή εάν δέν χορηγείται σύνταξις εις την χήραν, και εάν ή μήτηρ του έξηρητάτο πλήρως ή κύριως έξ αυτού δια την συντήρησιν της, σύνταξιν εις την μητέρα, έφ' όσον αύτη στερείται έπαρκών μέσων συντηρήσεως, έκ ποσοϋ μη υπερβαίνοντος την σύνταξιν ήτις θα ήδύνατο νά είχε χορηγηθί εις την χήραν αυτού :

Νοείται ότι—

- (α) σύνταξις δέν είναι πληρωτέα δυνάμει τής παρούσης παραγράφου καθ' οιοδήποτε χρόνον δια πλείονα τών τριών τέκνων·
- (β) εις περίπτωσιν συντάξεως χορηγηθείσης δυνάμει τής υποπαραγράφου (v) τής παρούσης παραγράφου, εάν ή μήτηρ είναι χήρα κατά τον χρόνον τής χορηγήσεως τής συντάξεως και άκολούθως νυμφευθί έκ νέου, ή τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται από τής ήμερομηνίας του νέου γάμου· εάν δέ κατά την κρίσιν του Συμβουλίου καθ' οιοδήποτε χρόνον ή μήτηρ έχει άλλους έπαρκείς πόρους συντηρήσεως, ή σύνταξις αύτη τερματίζεται από τής ήμερομηνίας την όποιαν τό Συμβούλιον ήθελεν όρίσει·
- (γ) σύνταξις χορηγηθεΐσα εις θήλυ τέκνον δυνάμει τής παρούσης παραγράφου τερματίζεται όταν τό τέκνον νυμφευθί·
- (δ) τό Συμβούλιον δύναται νά διατάξη την συνέχισιν καταβολής συντάξεως δια τέκνον τό όποιον καιτοι έπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει του παρόντος Κανονισμού, υπέστη καθ' όν χρόνον έδικαιοϋτο εις σύνταξιν, πνευματικήν ή σωματικήν άναπηρίαν ή πιστοποιουμένην ιατρικώς και καθιστώσαν αυτό άνίκανον νά κερδίξη τά προς τό ζήν. Η τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται δια διαταγής του Συμβουλίου, εάν τοϋτο καθ' οιοδήποτε χρόνον ικανοποιηθί δι' ιατρικής άποδείξεως ότι ή άναπηρία έπαυσεν ύφισταμένη ή δέν έμποδίζει τό εν λόγω τέκνον νά κερδίξη τά προς τό ζήν.

(2) Οιαδήποτε συντάξεις πληρωτέα δυνάμει του παρόντος Κανονισμού μειοϋνται κατά ποσόν ίσον προς τό εν τρίτον του έτησίου

ποσοῦ τοῦ λόγω θανάτου καταβαλλομένου ὠφελήματος, ὑπὸ μορφήν συντάξεων πληρωτέων, δυνάμει τοῦ περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Νόμου ἢ παντὸς Νόμου τροποποιοῦντος ἢ ἀντικαθιστῶντος αὐτόν.

(3) Οἰαιδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐτήσιου ποσοῦ παντὸς λόγω θανάτου καταβαλλομένου ὠφελήματος ὑπὸ μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει τοῦ περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Νόμου ἢ παντὸς Νόμου τροποποιοῦντος ἢ ἀντικαθιστῶντος αὐτόν ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ὑπερβαίνουν τὸν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μισθὸν τοῦ ὑπαλλήλου.

(4) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἡ λέξις «τέκνον» σημαίνει τέκνον τὸ ὁποῖον εἶναι κάτω τῆς ἡλικίας τῶν δεκαεξέτων ἢ τὸ ὁποῖον εἶναι ἄνω τῆς ἡλικίας ταύτης ἀλλὰ κάτω τῆς ἡλικίας τῶν δεκαεννέα ἐτῶν καὶ φοιτᾷ εἰς σχολήν, κολλεῖον, πανεπιστήμιον ἢ ἄλλο ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα ἢ ἐξασκεῖται ὑφ' οἴου, διήποτε προσώπου δι' οἰονδήποτε ἐπιτήδευμα, ἐπάγγελμα ἢ τέχνην ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὥστε νὰ ἀπαιτῆται παρ' αὐτοῦ νὰ ἀφιερῶι εἰς τὴν φοίτησιν ἢ ἐξάσκησιν τὸ σύνολον τοῦ χρόνου του. Ὁ ὅρος περιλαμβάνει—

(α) τέκνον γεννηθὲν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ γονέως·

(β) θετὸν ἢ ἐξώγαμον τέκνον γεννηθὲν πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραύματος καὶ πλήρως ἢ κυρίως ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ ἀποθανόντος ὑπαλλήλου διὰ τὴν συντήρησίν του· καὶ

(γ) τέκνον υἱοθετηθὲν νομίμως πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραύματος καὶ ἐξαρτώμενον ὡς προανεφέρθη.

(5) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν ἐφαρμόζονται ἐν περιπτώσει θανάτου ὑπαλλήλου ὅταν ἡ χήρα ἢ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἢ ἀμφότερα δικαιούνται εἰς συντάξεις δυνάμει τοῦ Μέρους II :

Νοεῖται ὅτι ἐὰν αἱ δυνάμει τοῦ Μέρους II χορηγητέαι συντάξεις εἶναι συνολικῶς μικρότεραι τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ χορηγητέων συντάξεων, καταβάλλονται αἱ συνολικῶς μεγαλύτεραι συντάξεις·

6. Οἱ Κανονισμοὶ τροποποιοῦνται διὰ τῆς ἐνθέσεως μεταξὺ τοῦ Κανονισμοῦ 9 καὶ τῆς Σημειώσεως «Α» τῶν ἀκολουθῶν ἐπικεφαλίδος καὶ Κανονισμῶν :

«ΜΕΡΟΣ II.

10.—(1) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ διάφορος ἔννοια—

«ὀρισθεῖσα ἡμέρα» σημαίνει τὴν 11ην Μαΐου 1967·

«συντάξιμος ὑπάλληλος» σημαίνει ὑπάλληλον ὑπηρετοῦντα ὑπὸ μόνιμον ἰδιότητα ὃ ὁποῖος δικαιούται δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 2 (1) εἰς σύνταξιν ἐπὶ τῇ ἀφυπηρητήσει του·

«συνταξιούχος» σημαίνει ὑπάλληλον εἰς τὸν ὁποῖον ἐχορηγήθη σύνταξις δυνάμει τοῦ Μέρους I ἐπὶ τῇ ἀφυπηρητήσει του·

«ὑπηρεσία μετ' εἰσφορῶν» σημαίνει ὑπηρεσίαν κατόπιν τῆς ὀρθείσεως ἡμέρας διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθησαν περιοδικαὶ εἰσφοραὶ, ὡς προνοεῖται ἐν τῷ Κανονισμῷ 17, ἢ ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθησαν ἀρχικαὶ εἰσφοραὶ ἢ ἐγένετο συμφωνία πρὸς καταβολὴν τελικῶν εἰσφορῶν δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος, ὡς προνοεῖται ἐν τῷ Κανονισμῷ 18·

«Συμβούλιον» σημαίνει τὸ Συμβούλιον Ὑδρεύσεως Ἀμμοχώστου·

«μισθός» σημαίνει τὸν ἐτήσιον μισθὸν ὑπαλλήλου τινὸς ὡς οὗτος ἐνεκρίθη συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ περὶ Ὑδατοπρομηθείας (Δημοτικῶν καὶ ἄλλων Περιοχῶν) Νόμου, Κεφ. 350, πλέον 20% μέρους τοῦ Τιμαριθμικοῦ Ἐπιδόματος, τὸ ὁποῖον συνεχωνεύθη μετὰ τῶν μισθῶν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ἡμερομηνίας 11.5.1967 καὶ δὲν περιλαμβάνει οἰονδήποτε ἄλλον ἐπίδομα :

Νοεῖται ὅτι ὁ μισθὸς ὑπαλλήλου ὁ ὁποῖος ἤσκησε δικαίωμα ἐκλογῆς δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 20 μειοῦται κατὰ ἕξ καὶ ἓν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως αὐτοῦ.

(2) Πᾶσα λέξις ἢ πᾶς ὄρος χρησιμοποιούμενος ἐν τῷ παρόντι Μέρει καὶ μὴ ὀριζόμενος ἐν αὐτῷ ἔχει, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ διάφορος ἔννοια, τὴν ὑπὸ τοῦ Μέρους I ἀποδοθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἔννοιαν.

11. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Μέρους, ἐπὶ τῷ θανάτῳ συνταξίμου ὑπαλλήλου εἰς τὸν ὁποῖον ἐφαρμόζεται τὸν παρὸν Μῆρος ἢ συνταξιούχου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «ὁ ἀποθανών») χορηγεῖται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ—

(α) ὅταν καταλίπη χήραν, σύνταξις εἰς τὴν χήραν (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένη ὡς «σύνταξις χήρας»)· καὶ

(β) ὅταν εἶχε σύζυγον καθ' οἰονδήποτε χρόνον κατόπιν τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας (εἴτε ὁ γάμος παρέμεινεν ἐν ἰσχύϊ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ εἴτε ὄχι καὶ εἴτε σύνταξις χήρας χορηγεῖται ἢ δυνατόν νὰ χορηγηθῇ εἴτε ὄχι), σύνταξις πρὸς ὄφελος τῶν ἐκ τοῦ γάμου τέκνων καί, εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις, ἄλλων τέκνων αὐτοῦ ἢ αὐτῆς (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένη ὡς «σύνταξις τέκνων» :

Νοεῖται ὅτι, διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Μέρους δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν γάμος τοῦ ἀποθανόντος τελεσθεὶς ἀφ' οὗτοῦ ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος, πᾶσα δὲ ἐν τῷ παρόντι Μέρει ἀναφορὰ εἰς γάμον, σύζυγον, χήραν ἢ τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἐρμηνεύεται ἀναλόγως.

12. Σύνταξις δὲν χορηγεῖται δυνάμει τοῦ παρόντος Μέρους ἐκτὸς ἐὰν—

(α) ὁ ἀποθανὼν ἦτο συνταξιούχος· ἢ

(β) ὁ ἀποθανὼν ἐδικαιούτο εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως δυνάμει τοῦ Μέρους I (εἴτε τοιαύτη σύνταξις πράγματι ἐχορηγήθη εἴτε ὄχι).

13.—(1) Σύνταξις χήρας δὲν χορηγεῖται ἐὰν ἡ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου συνέζη μετ' ἄλλου ἀνδρός, ἢ ἐὰν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου ἢ χήρα ἐπανενυμφεύθη· ἐὰν δὲ κατόπιν τῆς χορηγήσεως συντάξεως χήρας ἢ χήρα ἐπανενυμφευθῇ, ἢ σύνταξις τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ νέου γάμου.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (1), ἡ σύνταξις χήρας καταβάλλεται ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου μέχρι τοῦ θανάτου τῆς χήρας.

14. Ἡ σύνταξις χήρας ὑπολογίζεται ἐν τῇ περιπτώσει ὑπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν, πρὸς ἓν χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν ἐξηκοστὸν (1/1760) τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὑπελογίσθη ἢ θὰ ὑπελογίζετο δυνάμει τοῦ Μέρους I δι' ἕκαστον μῆνα ὑπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν.

15.—(1) Σύνταξις τέκνων χορηγεῖται ἐὰν ὑφίστανται τέκνα δικαιούμενα εἰς ταύτην καὶ καταβάλλεται ἐφ' ὅσον χρόνον ταῦτα δικαιούνται.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τέκνα δικαιούμενα εἰς σύνταξιν εἶναι τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἢ τέκνα συζύγου αὐτοῦ ὡς ὀρίζεται εἰς τὴν παράγραφον (6).

(3) Δέν δικαιούνται εις σύνταξιν τέκνων ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ—

(α) τέκνα τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα μετὰ πάροδον δέκα μηνῶν ἀφ' ὅτου οὗτος ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος ἢ υἰοθετηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἀφ' ὅτου οὗτος ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος·

(β) τέκνα συζύγου τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα ἢ υἰοθετηθέντα μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου ἢ ἀφ' ὅτου ὁ ἀποθανὼν ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος.

(4) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (3), δέν χορηγεῖται σύνταξις διὰ—

(α) ἐξώγαμον τέκνον τοῦ ἀποθανόντος· ἢ

(β) θετὸν τέκνον τοῦ ἀποθανόντος καὶ τέκνον συζύγου αὐτοῦ· ἢ

(γ) θετὸν, υἰοθετηθὲν ἢ ἐξώγαμον τέκνον συζύγου αὐτοῦ, ἐκτὸς ἐὰν τὸ τέκνον ἐξηρτᾶτο πλήρως ἢ κυρίως ἐκ τοῦ ἀποθανόντος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

(5) Δέν χορηγεῖται σύνταξις τέκνων διὰ θῆλυ τέκνον τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἀποθανόντος ἦτο ἔγγαμον καὶ σύνταξις τέκνων χορηγηθεῖσα διὰ θῆλυ τέκνον τερματίζεται ὅταν τοῦτο νυμφευθῇ.

(6) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὁ ὅρος «τέκνον» ἔχει τὴν εἰς τὸν ὅρον τοῦτον ἀποδιδομένην ἔννοιαν ὑπὸ τῆς παραγράφου (4) τοῦ Κανονισμοῦ 4Α.

(7) Ἀνεξαρτήτως τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν συνέχισιν καταβολῆς συντάξεως τέκνων διὰ τέκνον τὸ ὁποῖον, καίτοι ἔπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὑπέστη καθ' ὄν χρόνον ἐδικαιούτο εἰς σύνταξιν τέκνων, πνευματικὴν ἢ σωματικὴν ἀναπηρίαν, πιστοποιουμένην ἰατρικῶς, καὶ καθιστῶσαν τοῦτο ἀνίκανον νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἡ τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται διὰ διαταγῆς τοῦ Συμβουλίου ἐὰν τοῦτο καθ' οἰονδήποτε χρόνον ἰκανοποιηθῇ δι' ἰατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἀναπηρία ἔπαυσεν ὑφισταμένη ἢ δέν ἐμποδίζει τὸ ἐν λόγῳ τέκνον νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

16.—(1) Μία μόνον σύνταξις τέκνων χορηγεῖται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν οἰουδήποτε ὑπαλλήλου ἀλλὰ—

(α) τὸ ποσοστὸν αὐτῆς ποικίλλει ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς αὐτὴν δικαιουμένων τέκνων· καὶ

(β) καταβάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον ἢ τὰ πρόσωπα καὶ κατὰ τοιαῦτα μέρηματα ὡς τὸ Συμβούλιον ἠθέλην ὀρίσει· καὶ

(γ) τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον ἅπασα ἢ οἰονδήποτε τμήμα αὐτῆς καταβάλλεται χρησιμοποιεῖ τὸ εἰς αὐτὸ καταβληθὲν ποσὸν ἄνευ διακρίσεως πρὸς ὄφελος ἀπάντων τῶν τέκνων τὰ ὁποῖα δικαιούνται εἰς αὐτὴν ἢ πρὸς ὄφελος ἐκείνων ἐξ αὐτῶν ὡς τὸ Συμβούλιον ἠθέλην ὀρίσει.

(2) Ὅταν ὁ ἀποθανὼν δέν καταλίπη χήραν ἢ, ἐὰν καταλίπη χήραν, μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν συντάξεως τέκνων εἶναι—

(α) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς αὐτὴν δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ἢ πλείονα, κατὰ πενήκοντα τοῖς ἑκατὸν μεγαλύτερον τῆς συντάξεως ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν·

(β) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, ἴσον πρὸς τὴν σύνταξιν ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν·

(γ) ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἓν μόνον εἰς ταύτην δικαιούμενον τέκνον, τὸ ἐν τρίτον τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως.

(3) Ὄταν ὁ ἀποθανὼν καταλίπη χήραν, τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν τῆς συντάξεως τέκνων διαρκούσης τῆς ζωῆς αὐτῆς εἶναι—

- (α) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ἢ πλείονα, ἴσον πρὸς τὴν καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν·
- (β) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο τὰ δύο τρίτα τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως·
- (γ) ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἓν μόνον εἰς ταύτην δικαιούμενον τέκνον, τὸ ἓν τρίτον τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως·

17.—(1) Πᾶς ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ἦτο συντάξιμος ὑπάλληλος καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἄσκει τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως μὴ ὑπαχθῆ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερόμενος ὡς «εἰσφορεὺς») καταβάλλει εἰσφοράς δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερόμενοι ὡς «περιοδικαὶ εἰσφοραὶ»).

(2) Αἱ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὑπὸ εἰσφορέως δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ εἶναι πρὸς ἓν καὶ τρία τέταρτα τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἐκάστοτε μισθοῦ αὐτοῦ καὶ καταβάλλονται, ἐν τῇ περιπτώσει εἰσφορέως ὁ ὁποῖος διετέλει ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν, ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας μέχρις ὅτου παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος.

(3) Αἱ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ εἰσφορέως κατὰ προσέγγισιν τοῦ πλησιεστέρου πολλαπλασίου τῶν πέντε μίλων.

(4) Ἐὰν εἰσφορεὺς διατελῆ ἐπ' ἀδείᾳ μετ' ἡλαττωμένων ἀπολαθῶν ἢ ἄνευ ἀπολαθῶν ἢ διατελῆ ἐν διαθεσιμότητι, εἰσφέρει οὗτος κατὰ τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ (2) καθοριζόμενον ποσοστὸν.

(5) Ἡ ὑποχρέωσις διὰ περιοδικὰς εἰσφοράς δημιουργεῖται ἡμερησίως καὶ αἱ εἰσφοραὶ αὗται ἀφαιροῦνται ἐκ τῶν ὑστέρων μηνιαίως ἐκ τῶν ἀπολαθῶν τοῦ εἰσφορέως, ἐὰν δὲ διαρκούσης χρονικῆς περιόδου ἀδείας ἄνευ ἀπολαθῶν εἰσφορεὺς δὲν καταβάλλῃ τὰς εἰσφοράς του, τὸ ποσὸν τῶν καθυστερημένων εἰσφορῶν του ἀφαιρεῖται ἐκ τῶν καταβλητέων εἰς αὐτὸν κατόπιν τῆς τοιαύτης ἀδείας ἀπολαθῶν εἰς τοιαύτας δόσεις οἷας τὸ Συμβούλιον ἤθελεν εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ὀρίσει.

18.—(1) Πᾶς εἰσφορεὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ὅστις εἶχε προηγουμένην συντάξιμον ὑπηρεσίαν δύναται, ἐὰν ἐπιθυμῆ τοῦτο, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως καταβάλλῃ τὰς πληρωτέας εἰσφοράς δι' οἵανδήποτε χρονικὴν περίοδον συμπληρωμένων μηνῶν τοιαύτης προηγουμένης ὑπηρεσίας, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἢ σύνταξις διὰ τὴν προηγουμένην ταύτην ὑπηρεσίαν ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ Κανονισμοῦ 14 καθοριζομένου ποσοστοῦ.

(2) Τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ (1) ἀναφερόμενον δικαίωμα ἐκλογῆς ἀσκεῖται ἐντὸς χρονικῆς περιόδου πέντε μηνῶν ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας δι' ἐγγράφου ἀπευθυνομένου πρὸς τὸ Συμβούλιον καὶ καθορίζοντος τὴν χρονικὴν περίοδον ὑπηρεσίας διὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑπάλληλος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλλῃ τὰς πληρωτέας εἰσφοράς καὶ τὴν μέθοδον διὰ τῆς ὁποίας ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλλῃ τὰς εἰσφοράς ταύτας.

(3) Αἱ διὰ προηγουμένην ὑπηρεσίαν εἰσφοραὶ εἶναι πρὸς ἓν καὶ τρία τέταρτα τοῖς ἑκατὸν τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς μισθοῦ τοῦ εἰσφορέως δι' ἕκαστον συμπληρωμένον ἔτος προηγουμένης ὑπηρεσίας καὶ κατ' ἀναλογίαν δι' ἕκαστον συμπληρωμένον μῆνα προηγουμένης ὑπηρεσίας διὰ τοὺς ὁποίους οὗτος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλλῃ εἰσφοράς. Αἱ εἰσφοραὶ αὗται δύνανται νὰ καταβληθῶσι διὰ πληρωμῆς ἐφ' ἅπαξ εἴτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος ἐκλογῆς (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς «ἀρχικὴ εἰσφορά»)

είτε δι' αφαιρέσεως εκ του έφ' άπαξ επί της συντάξεως φιλοδωρήματος κατά τον χρόνον της άφυπηρητήσεως ή του θανάτου (έν τοίς έφεξής αναφερομένης ως «τελική εισφορά»).

(4) Έάν ό υπάλληλος ό όποιος κατά την όρισθείσαν ήμέραν ήτο συντάξιμος υπάλληλος άποθάνη έντός χρονικής περιόδου τριών μηνών άπό της έν λόγω ήμέρας χωρίς νά έχη άσκήσει δικαίωμα έκλογής δυνάμει της παραγράφου (2), θεωρείται ούτος ως άσκήσας τό τοιοϋτο δικαίωμα διά τό σύνολον της προηγουμένης συνταξίμου υπηρεσίας του και αί καταβλητέαι εισφοραί αφαιρούνται εκ του δυνάμει του Κανονισμού 4 καταβλητέου εις τον νόμιμον προσωπικόν άντιπρόσωπον αύτου φιλοδωρήματος.

19.—(1) Έάν εισφορεύς ό όποιος κατέβαλε περιδικάς εισφοράς, άποθάνη ή παύση νά είναι υπάλληλος υπό τοιαύτας συνθήκας ώστε νά μη δικαιούται εις την χορήγησιν συντάξεως δυνάμει του Μέρους I, τό σύνολον των περιδικών εισφορών του και πάσα άρχική εισφορά την όποιαν κατέβαλε επιστρέφονται εις αύτόν ή, άναλόγως της περιπτώσεως, εις τον νόμιμον προσωπικόν άντιπρόσωπον αύτου.

(2) Έάν ή σύζυγος εισφορέως όστις κατέβαλε περιδικάς εισφοράς προαποθάνη αύτου, ούτος δέ, χωρίς νά συνάψη άλλον γάμον άποθάνη έν τη υπηρεσία ή άφυπηρητήση, αί άπό του θανάτου της συζύγου του καταβληθείσαι ύπ' αύτου περιδικάι εισφοραί ως και πάσα καταβληθείσα άρχική εισφορά επιστρέφονται εις αύτόν ή, άναλόγως της περιπτώσεως, εις τον νόμιμον προσωπικόν άντιπρόσωπον αύτου.

(3) Όταν διά προηγουμένην υπηρεσίαν εισφορέως θά κατεβάλλετο τελική εισφορά δι' αφαιρέσεως εκ του έφ' άπαξ επί της συντάξεως φιλοδωρήματος επί τώ θανάτω του έν τη υπηρεσία ή επί τη άφυπηρητήσει του επί συντάξει, δέν καταβάλλεται τοιαύτη τελική εισφορά όταν ούτος είναι άγαμος κατά τον χρόνον του θανάτου ή της άφυπηρητήσεώς του ή όταν σύνταξις εις την χήραν αύτου δέν είναι καταβλητέα.

(4) Όσάκις οιαιδήποτε εισφοραί δέον νά επιστραφώσι δυνάμει του παρόντος Κανονισμού επιστρέφονται αδται μεθ' άπλου τόκου πρός τοσοϋτον έπιτόκιον όσον τό Συμβούλιον ήθελεν έκάστοτε καθορίσει».

7. Η Σημείωσις «Α» των άρχικων Κανονισμών διαγράφεται και αντικαθίσταται υπό του άκολουθου Κανονισμού 20 :

«20.—(1) Τηρουμένης πάσης άλλης διατάξεως αυτών, οί παρόντες Κανονισμοί εφαρμόζονται εις πάντα υπάλληλον έν τη υπηρεσία ό όποιος κατά την 11ην ήμέραν του Μαΐου 1967 ήτο συντάξιμος και εις τους υπαλλήλους εις τους όποιους παραχωρείται ειδικώς δικαίωμα συντάξεων δυνάμει των Κανονισμών 1Α και 1Β :

Νοείται ότι πās τοιοϋτος υπάλληλος δύναται, έντός πέντε μηνών άπό της 11ης Μαΐου 1967, νά άσκήση άνεκκλήτως δι' έγγράφου άπευθυνομένου πρός τό Συμβούλιον, δικαίωμα έκλογής όπως μη ύπαχθί εις τās διατάξεις των Κανονισμών 2 (1), 4Α και 10 έως 19 ως εκτίθενται εις τους παρόντας Κανονισμούς ή τροποποιούνται δι' αυτών.

(2) Μελλοντικοί διορισμοί εις τās θέσεις Διευθυντου, Λογιστου και Τεχνικου Έπιθεωρητου θά γίνωνται έφεξής βάσει του Ταμείου Προνοίας».

8. Αί λέξεις «Σημ. Β :» των άρχικων Κανονισμών διαγράφονται.

9. Η Ισχύς των παρόντων Κανονισμών θεωρείται ως άρξαμένη την 11ην Μαΐου 1967.

10. Οί Κανονισμοί ούτοι ένεκρίθησαν υπό του Συμβουλίου κατά την συνεδρίαν του της 3ης Ιουλίου 1967.

(Υ.Ε. 1124/59/3.)